Nóta, Lovász József emlékére

„A juhász legény, szegény juhász legény” dallamára
Szöveg: Lovász Imre (unoka)

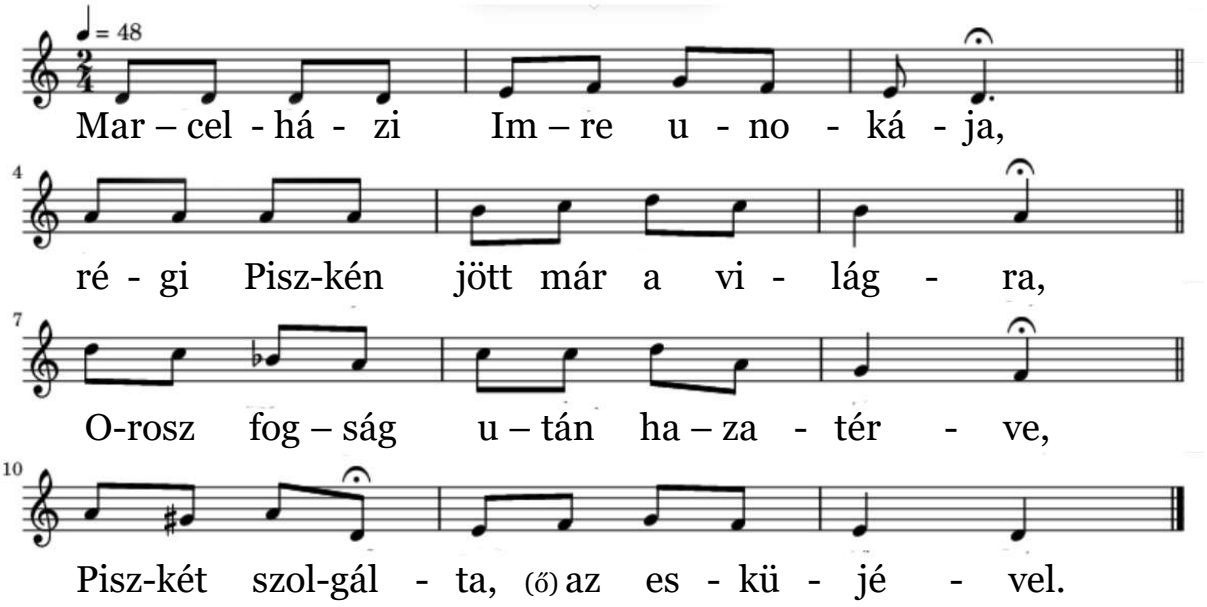

Bíró volt, az emberek szerették,
velük élt és művelte a földjét,
Büszkén vitte a bírói botját,
Megvédve az ő szép kis faluját.

Tucat évet bíró volt minálunk,
Nála jobbat soha nem találunk,
Falujáért áldozott fel mindent,
vállán vitte ezt a nehéz terhet.

Emlékét már majdnem elfeledték,
De papírok közt újra felfedezték.
Mosolyogva ül már fent a mennyben,
Letekintve, minket védelmezve.
Mosolyogva ül már fent a mennyben,
Letekintve, minket védelmezve.

Lovász József (1889-1953) piszkei bíró emlékére
(Nagyapja, Lovász Imre Marcelházáról származott)